

ФІЛОСОФСЬКІ АСПЕКТИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (НА ПРИКЛАДІ СУСПІЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ФОРМАЦІЇ)

Руденко Ю.Г., ЕФ-72

Суспільство як складна система поділяється на визначені сфери діяльності, однією невід'ємною з них є економіка. Зазвичай коли говорять про сферу, то в свідомості людини, яка ніяк не пов'язана з філософією, відразу виникає образ чіткої геометричної області з визначеними границями. Зазвичай вважають, що та чи інша сфера є реальністю в деякому "вічному" розумінні слова. В дійсності поняття "сфера суспільного життя" є не більш ніж абстракція, що дозволяє вивчати окремі області діяльності. Дане поняття є категорією соціальної філософії і в цьому розумінні представляє собою методологічний "інститут" пізнання.

Суспільно-економічна формація – це певний тип суспільства, що історично склався, взятий у його цілісності, який розвивається і функціонує відповідно до притаманних йому об'єктивних законів на ґрунті конкретного способу виробництва. Основними структурними елементами формації є базис і надбудова. В якості неосновних структурних елементів формації є спільноти людей, що історично склалися, їхня культура, мова, а також сім'я, побут тощо.

Економічний базис – це сукупність виробничих відносин даного суспільства, що включає панівні залишки старих і зачатки, ще нерозвинутих форм майбутніх виробничих відносин. Цей спектр створює особливу систему суспільних відносин, до якої вступають люди. Сукупність цих відносин складає реальний базис суспільства.

На відміну від базису надбудова більш менш струнка система ідей (почуттів, переживань, настроїв), відповідних їм організацій і установ, а також тих суспільних відносин, в які вступають люди, керуючись вказаними ідеями і використовуючи певні суспільні інститути. Зазначені елементи надбудови (ідеї, суспільні інститути й ідеологічні відносини) органічно взаємопов'язані між собою, а з базисом пов'язані тими економічними відносинами, в які включені люди в процесі своєї життєдіяльності.

Однак суспільно-економічну формацію не слід розглядати як абсолютну універсальність. Поряд з "формацією" для

характеристики активно використовують такі поняття як "епоха" й "цивілізація". Соціальне утворення формації розвивається через діяльність людей. Кожне нове покоління, вступаючи в життя, розпочинає з того рівня, який досягнуто попередниками. Отже діяльність нового покоління певною мірою задається наявними об'єктивними передумовами, які визначають не лише характер, а й спосіб діяльності, форми соціальної активності. Проте кожне нове покоління не просто повторює соціальний досвід попередніх поколінь, а й реалізує власні інтереси і потреби.

У процесі історичного розвитку держава постійно змінюється. Новий спосіб виробництва викликає до життя і новий тип держави, який проявляється у формі конкретної організації державної влади.

Соціальний прогрес і концепція суспільно-економічної формації Маркса в тій її частині, в якій йдеться про обов'язковий перехід людства від капіталізму до соціалізму, історично не підтверджується. Логічно й те, що деталі більше уваги приділяється альтернативним концепціям і теоріям: "постіндустріального суспільства", "інформаційного суспільства" та ін.

Долаючи нетерпіння і нетерпимість, людство шукає оптимальні відношення регламентації свого життя, підтверджуючи тезу про суспільство як систему, що розвивається. Таким чином суспільство розвиває й удосконалює всі сфери свого життя, в тому числі й економічну.

Наук кер. – доц. Лебідь А.Є.

ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ СУБКУЛЬТУРИ ЕМО GENDER ASPECT OF EMO SUBCULTURE

Попова К.С., студентка групи ПР-41

Внаслідок глобалізаційних та інтеграційних процесів в Україні активізувався такий неформальний молодіжний рух як субкультура емо. Шаблонні світоглядні установки субкультури продукують виникнення стереотипів, в т.ч. і гендерних, які, однак, реалізуються не у традиційному сприйнятті людини як представника статі, а призводять до нівеляції статі. Унісекс стає не просто одягом, а стилем життя, що негативно позначається на гендерній ідентифікації.